

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.V.35.318/2022/7.

A tanács tagjai: Dr. Darák Péter tanácselnök

Dr. Demjén Péter előadó bíró

Dr. Márton Gizella bíró

Dr. Stefancsik Márta bíró

Dr. Kalas Tibor bíró

A felperes: felperes

(cím1)

A felperesi képviselő: KPMG Legál Tóásó Ügyvédi Iroda

(cím2, eljáró ügyvéd: dr. Tóásó Bálint)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(cím3)

Az alperes képviselője: dr. Szép Csilla kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 2022. március 17. napján
kelt 108.K.703.561/2021/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 108.K.703.561/2021/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 250.000 (kettőszázötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A z ítélet ellen további perorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2015. december 21-én az elsőfokú adóhatóságnál kérelmet nyújtott be, melyben a 2009. október 1. - 2011. július 31. közötti időszakban pénzügyileg nem rendezett beszerzésekhez kapcsolódó általános forgalmi adó visszaigénylés késedelmes kiutalása miatt alapkamatot, és e kamat késedelmes kiutalása miatt kamatos kamat kiutalását kérte. Kérelmét az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: régi Art.) 37. § (4) és (6) bekezdésére, valamint az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) gyakorlatában előfordult jogesetekre alapozta. A felperes a 2009. október és a 2011. július közötti időszakban végig havi áfa bevalló volt, kérelmében részletesen levezette a kamatszámítási módszerét, és csatolta az általa készített összefoglaló táblázatot is. Kérelmében 304.415.127 Ft kamat kiutalását kérte.

[2] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a 2016. augusztus 29-én kelt 2413253819 számú határozatával a felperes kérelmének részben helyt adott és 132.808.000 Ft alapkamat jóváírásáról és kiutalásáról rendelkezett. A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú adóhatóság a 2016. október 26-án kelt 2154154980 iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot az indokolási rész kiegészítése mellett megváltoztatta azzal, hogy a felperesnek járó késedelmi kamat összegét az elsőfokú határozatban meghatározott 132.808.000 Ft-al szemben 91.000 Ft-tal növelt összegben, azaz 132.899.000 Ft összegben állapította meg.

[3] Ezt követően a másodfokú adóhatóság határozatát felülvizsgálva a 2017. március 27-én kelt, 2233763520 számú határozatával a másodfokú határozatot saját hatáskörben eljárva akként módosította, hogy az elsőfokú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasította. Határozati indokolásában utalt a Kúria Kfv.I.35.472/2016/5. számú ügyben hozott döntésére és megállapította, hogy a késedelmi kamatigény elévülése, a kamatszámítás időszaka, valamint a kamat utáni további késedelmi kamat (kamatos kamat) tekintetében a döntése jogszabálysértő. A kamat igényléséhez való jog 2011. szeptember 27-én az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) jogharmonizációs módosításáról és az adó-visszaigénylés különös

eljárási szabályairól szóló 2011. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Mód. tv.) hatálybalépésekor nyílt meg. A felperes a kamatigényét 2016. december 31-ig érvényesítheti. Annyi kamatra tarthat igényt, amennyi arra a visszatartott áfára jut, amelyet jogszerűen beállított a Mód. tv. szerinti rendkívüli visszaigénylési kérelmében, vagy ha ezzel nem, illetve nem teljes egészében élt, amennyit jogszerűen beállított a rá vonatkozó szabályok szerinti áfa bevallásában. A kamatszámítás időszaka nem a kiutalási határidőkhöz kapcsolódik, hanem a bevallási időszakok szerint számolandó. A felperes részére a pénzügyileg nem rendezett beszerzésekhez kapcsolódó áfa visszaigénylés késedelmes teljesítés miatti késedelmi kamat kiutalása késedelmesen történt meg, ugyanis azt az adóhatóságnak a pénzügyileg nem rendezett beszerzésekhez kapcsolódó áfával egyidejűleg kellett volna kiutalnia. Mivel az adóhatóság mulasztott, ezért a késedelmesen kiutalt alapkamat után további, a régi Art. 37. § (6) bekezdése szerinti kamatot köteles fizetni.

[4] Az elsőfokú adóhatóság az új eljárás során a 2017. május 31-én kelt, 2147160688 számú határozatában a kérelemnek részben helyt adott, a felperes javára a 2009. október 1. - 2011. július 31. közötti időszakra vonatkozó '65. jelű áfa bevallásaiban feltüntetett, pénzügyileg nem rendezett beszerzésekhez kapcsolódó áfa összegek késedelmes kiutalása miatt 141.528.000 Ft jegybanki alapkamat összegével megegyező mértékű késedelmi kamatot (mint alapkamatot) állapított meg, mely összegből a már kiutalt összegben túl további 8.629.000 Ft késedelmi kamat jóváírását és kiutalását rendelte el. Döntését a Mód. tv. 1. § (1) bekezdésére, a régi Art. 37. § (4) és (6) bekezdésére, 124/C. § (1) és (6) bekezdésére, továbbá a 165. § (2) bekezdésére alapította. Megállapította, hogy a felperes kérelmét a kamat igényléséhez való jog elévülési idején belül nyújtotta be. Kifejtette, a felperes kérelmében megjelölt valamennyi 2009. október 1. - 2011. július 31. közötti adómegállapítási időszakra vonatkozóan alappal érvényesítheti kamat iránti igényét, ezért a felperes a pénzügyileg nem rendezett beszerzésekre jutó áfa késedelmes kiutalása miatti kamatigénye az egyszeres kamat mértékéig jogos. Megállapította azt is, hogy a felperes az egyes bevallási periódusokra vonatkozóan a kamatfizetés kezdő és záró időpontját tévesen határozta meg, a kamatfizetés alapjául szolgáló időszak kezdő időpontja az adott bevallási határidőt követő nap, a záró időpont pedig a következő bevallási határidő napja.

[5] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes az elsőfokú határozatot a 2017. augusztus 31-én kelt 2233832570 számú határozatával helybenhagyta. Indokolásában leszögezte, hogy a fellebbezésben előterjesztett új időszakként megjelölt 2006. – 2009. közti időszakot az adóhatóság új kérelemként külön eljárás során bírálja el. Döntését a régi Art. 37. § (6) bekezdésére, 124/C-D. §-ára, Mód. tv. 1. § (1) bekezdésére, 3. §-ra, valamint az EUB C-274/10. számú ítéletére és C-654/13. Delphi ügy (Delphi ügy) végzésére, valamint a Kúria Kfv.I.35.472/2016/5. számú ítéletében foglalt jogértelmezésre alapította.

A kereset, az ellenkérelem

[6] A felperes keresetében az alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő megváltoztatását kérte akként, hogy állapítsa meg a bíróság a felperes kamatra való jogosultságát a már megállapított 2009. október-2011. júliusi időszakokon felül a 2006. január - 2011. júliusi időszak tekintetében is és írja elő a késedelmes kiutalás miatt kamatos kamat kiutalását is. Másodlagosan kérte, hogy a bíróság az alperes határozatát helyezze hatályon kívül az elsőfokú határozatra is kiterjedően és kötelezze az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra akként, hogy az elsőfokú adóhatóság állapítsa meg a kamatra való jogosultságát a 2009. október – 2011. július közötti időszakkal szemben 2006. január - 2011. júliusi időszakra

vonatkozóan is, és a jogerősen megítélt kamat késedelmes kiutalása miatt állapítson meg kamatos kamatot is. Álláspontja szerint az alperes döntése sérti a régi Art. 37. § (4) és (6) bekezdését, a 124/C. §-át, 164. §-át, és figyelmen kívül hagyta a hazai és az EUB által rögzített joggyakorlatot is. Az alperes tévesen értelmezte a régi Art. 124/C. és 124/D. §-ait, amikor a régi Art. 37. § (6) bekezdése alapján járó jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamat helyett a jegybanki alapkamattal azonos mértékű kamat fizetéséről döntött.

[7] Az alperes ellenkérelmében – a határozatában foglaltakat fenntartva – a kereset elutasítását kérte.

[8] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.33.210/2017/8-I.számú végzésével a per tárgyalását a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által a 4.K.27.134/2017. számú ügyben kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig felfüggesztette. Az EUB 2020. április 23-án hozott C-13/18. és C-126/18. számú egyesített ítéletére (a továbbiakban: Egyesített döntés) tekintettel a Fővárosi Törvényszék a per felfüggesztését megszüntette.

Az elsőfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően megsemmisítette és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte.

[10] Idézte a Kfv.V.35.577/2021/8. számú ítélet [61] bekezdését és rögzítette, hogy a Módtv. előírásai miatt a régi Art. 124/C-124/D. §-ai nem érvényesültek a tárgyi esetben, eltérő szabályozás hiányában nem jelenti azt, hogy a kamatfizetési kötelezettséget előíró 124/C. § (6) bekezdés és 124/D. § (3) bekezdés nem alkalmazható.

[11] A felek között nem vitatott, hogy a jelen per tárgyát képező határozatban a 2006. január – 2009. szeptember közötti időszak vonatkozásában nem volt rendelkezés, arról az elsőfokú adóhatóság más ügyszám alatt jogerősen döntött. Az tehát nem volt vitatott a felek között, hogy az alperes a felperes fellebbezését tartalma alapján két külön kérelemnek minősítette, ez következik a Ket. 37. § (1) bekezdéséből. Nincs olyan jogszabály, amely megtiltaná az alperesnek, hogy egy kettős kérelmet, azaz fellebbezést és új kérelmet ne lehetne két külön ügyszámon elbírálni, maga a felperes sem jelölt meg ilyen jogszabályt.

[12] Utalt a Kúria Kfv.V.35.577/2021/8. sz. ítélet [64]-[65] bekezdéseiben kifejtettekre és leszögezte, hogy a megfizetettségi feltétel közösségi jogba ütközését az Európai Unió Bírósága a kötelezettségszegési eljárási ügyben mondta ki, amikor az Art. áfa visszatérítésre, kamatfizetésre vonatkozó 124/C-D. §-ai hatályban voltak. Az adóhatóság a felperes részére a kamatot nem vitatottan 2006. január - 2009. szeptember közötti időszakra elmulasztotta megállapítani, a felperes ezen igényét az elévülési időn belül érvényesíthette volna, az ötéves elévülési idő kezdő napja a Módtv. hatálybalépésének időpontja volt. Figyelemmel arra, hogy az így számított elévülési idő 2016. december 31-én eltelt, a felperes ezt követően a 2017. szeptemberi fellebbezésben terjesztette elő igényét, mely alapján igényét az adóhatóság előtt, illetve bírói úton sikerrel már nem is érvényesítheti.

[13] A felek között nem volt vitatott továbbá, hogy a Kúria 2021. november 4-én kelt Kfv.V.35.159/2021/6. számú ítéletben rögzített tényállás jelen tényállással egyező, az ítéletben foglaltakat a bíróság ítélete alapjául tekintette. Idézte a Kfv.I.35.472/2016/5. számú ítéletet, továbbá az Egyesített döntésben foglaltakat. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy

az áfakamat iránti igény a Módtv. hatályba lépésének, mint az igény megnyíltának napjára tekintettel 2016. december 31-én évült el, és ezen elévülési időszakon belül az adózó annyi kamatra tarthat igényt, amennyi arra a visszatartott áfára jut, amelyet jogszerűen beállított a Módtv. szerinti rendkívüli visszaigénylési kérelmében, vagy ha ezzel nem, illetve nem teljes egészében élt, amennyit jogszerűen beállított a rá vonatkozó szabályok szerinti bevallásába. A Kúria EBH.2017.K.18. számú ítéletének megállapításai ugyanakkor a kamat mértéke és a kamatszámítás módja tekintetében nem tarthatók.

[14] Az EUB döntése de facto jogforrás, a jogalkotó pedig a visszatartott áfa kamatra és kamatos kamatra új szabályokat alkotott, Magyarország 2021. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2020. évi LXXVI. törvény 109. §-ával (továbbiakban: Módtv5.) módosította az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: új Art.) 195. §, 196. § (1) és (6) bekezdését és 97. § (3) bekezdését, és megemelte az egyszeres jegybanki alapkamatot két százalékponttal. A jogszabályhely 2020. július 15-én lépett hatályba.

[15] Leszögezte, hogy a megváltozott jogi helyzet ellenére nem vonhatja el a hatóság jogkörét a jogszabály értelmezésében, a bíróság nem változtathatja meg a hatóság döntését. Ezért az új Art. rendelkezéseire tekintettel annak érdekében, hogy a bíróság az adóhatóság hatáskörét tiszteletben tartsa, továbbá a bírósági jogorvoslat a felperes számára érdeksérelemmel ne járjon, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 339. § (1) bekezdése szerint az alperes döntését az elsőfokú adóhatósági határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

[16] Az új eljárás során az elsőfokú adóhatóságnak a felperes tisztességes eljáráshoz, ezáltal a jogorvoslati jogához fűződő jogainak védelme érdekében a felperes kérelmét úgy kell elbírálnia, mint amelyet a felperes a Módtv5. alapján határidőben nyújtott be. Az elsőfokú adóhatóság van ugyanis abban a helyzetben, hogy az új eljárásban az Egyesített döntésben és az új Art. 274/G. §-ban foglaltak szerint állást tudjon foglalni a felperes kérelméről, amely kizárólag a 2009. október 1.-2011. július 31-re benyújtott kamatigényre, illetve a késedelmi kamatra irányult. Az új eljárásban ezen kérelem alapján el kell végezni a kamatszámításokat, és meghatározni az áfakamat és a kamatos kamat összegét, majd dönten a meghatározott kamat, kamatos kamat kiutalásáról.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[17] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra utasító rendelkezéshez kapcsolódó iránymutatást a Kúria akként pontosítsa, hogy a pénzügyileg rendezetlen beszerzésekre jutó áfa összegek késedelmes kiutalása okán a felperes részére a 2006. január 1. és 2011. július 31. közötti időszakra kamat, valamint e kamat kiutalásának késedelmére tekintettel a kiutalás határidejét követő naptól a tényleges kiutalás napjáig kamatos kamat jár. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan pedig a jogerős ítélet, valamint az első és másodfokú adóhatósági határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására utasítását kérte.

[18] Sérelmezte, hogy az elsőfokú adóhatóság a felperes fellebbezését önkényesen és iratellenesen kérelemként és külön fellebbezésként is iktatta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a felperes keresetét ítéletében korlátozás nélkül találta alaposnak, azonban az elsőfokú

ítélet indokolása nem felel meg a régi Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti, az indokolással szemben állított követelményeknek.

[19] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet rendelkező része alapján, mely szerint a felperes keresete alapos, a teljes, 2006. január és 2011. július közötti időszak tekintetében állapítandó meg áfakamat, illetve az ehhez kapcsolódó kamatos kamat és mindkét kamat esetén a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő összeg alapul vételével.

[20] A megfizetettségi feltételt előíró hazai jogszabály hatálya alatt a 2006. január és 2011. júliusi időszakokban bevallásai tanúsága szerint tevékenységéből adódóan mindvégig áfa visszaigénylő pozícióban volt. Ebből következően, mivel ezen összegeket az időszaki áfa bevallásaiban külön az erre a célra rendszeresített soron rendre szerepeltette és görgette tovább a következő bevallási időszakokra, a Kúria hivatkozott jogértelmezése szerint felperes az érintett időszakokban külön kérelem nélkül a bevallások alapján (az áfán túl) a késedelem idejére (elsődleges) kamatra is jogosulttá vált. Tehát a felperes erre vonatkozó fellebbezésében kifejtett igényérvényesítését nem lehetett azon az alapon jogszerűen kettéválasztani és a 2006. január és 2009. szeptember közötti időszak tekintetében jogerősen elutasítani, hogy a felperes kérelmében megjelölt időszak a hatóság kérelemhez kötöttsége miatt külön eljárásban kerül „érdemi” eldöntésre. Hivatkozott a Kfv.I.35.577/2021/8.számú ítélet [62] pontjára. Hivatkozott a Kúria Kfv.V.35.159/2021/6. számú ítéletének [41] pontjára, mely alapján a Kúria megerősítette a felperes azon véleményét, hogy az eljárások szétválasztása sérthette felperes, mint adózó tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát.

[21] A felperes már a fellebbezésében is a teljes 2006. januártól – 2011. júliusig tartó időszak és annak kamatai tekintetében állt vitában az elsőfokú adóhatósággal. Azon az állásponton volt a felperes, hogy részére az elsődleges kamat hivatalból jár, tehát az e kamatra vonatkozó igény az adóhatóság általi megfizetés hiányában az elévülés keretein belül érvényesíthető, kérelemmel kikényszeríthető. Ennek következtében helytelen az elsőfokú ítélet azon állítása, miszerint a felek között nem volt vitatott a 2006. január-2009. szeptember közötti időszak. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy véleménye szerint nem áll módjában tárgyalni a 2006. és 2009. közötti időszakot, mégis az általa is idézett kúriai jogértelmezéssel ellentétes, helytelen és tényállásidegen következtetéseket vont le.

[22] Az új eljárásra adott iránymutatás ellentmond az ítélet rendelkező részének, kontextusának és a kúriai jogértelmezésnek, a helyes jogalkalmazást nehezítő mértékben általános jellegű. Szerinte a törvényszék nem határozta meg egzakt módon a kamat időszakát és mértékét sem, továbbá nem adott ehhez megfelelő, ellentmondásmentes instrukciókat az elsőfokú adóhatóság részére. Mindez újabb jogorvoslati eljárásokra kényszerítheti a felperest, illetve jóval kevesebb kamatösszeg kifizetését eredményezheti ahhoz képest, mint amire a felperes jogosult lenne.

[23] Kiemelte, hogy a Kúria joggyakorlatából kikristályosodó jogértelmezés szerint, valamint az újonnan megalkotott régi Art. 274/G. § és az Egyesített Ítéletre is figyelemmel az elsődleges kamat mértékét a mindenkori jegybanki alapkamat kétszázalék ponttal növelt mértékével, a kamatos kamatot pedig a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres mértékével kell megállapítani. Ezt az elévüléssel nem érintett teljes, tehát a 2006. január 1. és 2011. július 31. közötti időszakra vonatkozóan kell álláspontja szerint alkalmazni.

[24] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte. Az új időszak kapcsán a másodfokú adóhatóság nem dönthetett elsőként ezzel az elsőfokú adóhatóság hatáskörét vonta volna el és az adózó jogorvoslatához való joga sérült volna. Alperes szerint jelen eljárás során nem vitatható a 2006-2009-es időszakra vonatkozó kamatigény, mivel az adóhatóság arról a jelen üggyől elkülönülő másik eljárás során hozott jogerős döntést. A 2006-2009-es időszak kapcsán lefolytatott eljárásban a felperes jogorvoslati jogát kimerítette. Álláspontja szerint az elsőfokú adóhatóságot új

eljárásra kötelező elsőfokú ítéleti rendelkezés összhangban áll az ítélet indokolásának kontextusával.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

[26] A régi Pp. 271. § (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát a fél jogszabálysértéssel hivatkozással kérheti. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria azt vizsgálja, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt körben jogszabálysértő-e. A régi Pp. 275. § (1) - (4) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozatot a rendelkezésre álló iratok alapján, a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Bizonyítás felvételének nincs helye.

[27] A Kúria hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül. A felülvizsgálati kérelem elbírálásához azt kellett eldöntenie, hogy mi a jelen közigazgatási per tárgya.

[28] A régi Pp. 330. § (2) bekezdése alapján a közigazgatási per tárgya a felperes által megjelölt jogerős közigazgatási határozat jogszerűsége, melyet a bíróság a jogszabályi előírások alapján vizsgál felül, mérlegre téve a határozat rendelkezésén túl annak indokolását is. Hangsúlyozza a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság csak a felperes által támadott jogerős közigazgatási határozat jogszerűségéről dönthet, másrészt ebben a körben is csak a felperes részéről megjelölt jogszabálysértéseket vizsgálhatja. A felperes keresetében egyértelműen az alperes 2233832570 számú határozatának felülvizsgálatát kérte, melyben az alperes a felperes kérelme alapján a 2009. októbertől-2011. júliusig terjedő időszakra az államot terhelő járó kamatfizetési kötelezettségről rendelkezett. Az alperes leválasztotta a 2006-2009. terjedő időszakra járó kamat megállapítását a jelen perben vizsgált időszaktól és új elsőfokú eljárás lefolytatását rendelte el.

[29] A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróságnak kizárólag az volt a feladata, hogy a támadott határozatot a tényállás megállapítása és az abból levont következtetések tekintetében a kereset mentén felülvizsgálja és az erre vonatkozó jogi indokolását ítéletében rögzítse. E feladatának eleget tett, vizsgálta az alperes által megállapított tényállás jogszerűségét és a felperes keresetében foglalt valamennyi érvelését elbírálta. A közigazgatási bíróság akkor sem vizsgálhatja felül a felperes által nem támadott közigazgatási határozatot, ha a felperes mögöttesen annak a jogszabálysértő voltára hivatkozik.

[30] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette a tényállásban, hogy a 2006-2009-es kamatigényt külön eljárásban hozott határozattal bírálta el az adóhatóság. Az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a jogvita szempontjából irányadó tényállást, jogszerűen határozta meg a per tárgyául szolgáló közigazgatási cselekményt, vagyis kizárólag a 2009. október-2011. júliusi időszakra vonatkozó határozat felülvizsgálatát végezte, végezhetette el, hiszen a megtámadott határozat is ezt az időszakot bírálta el.

[31] A Kúria a felperesi felülvizsgálati kérelem kapcsán utal a jogerő intézményére, amely a jogállamiság követelményéből eredően azt szolgálja, hogy valamely jogalkalmazó szerv döntése véglegessé váljon, vagyis a benne foglalt rendelkezések végrehajthatók legyenek, az rendes jogorvoslattal ne legyen támadható és az eldöntött tény- és jogkérdések válhassanak újabb vita tárgyává. Az intézményben a közérdek nyilvánul meg, hogy a jogviszonyokat

idővel le lehessen zárni és azok védve legyenek mindennemű beavatkozástól. Erre egyrészt azért van szükség, hogy a jogvitában érintett személyek viszonyai ne maradjanak függő helyzetben, másrészt pedig azért, hogy az eldöntött kérdés utólag ne legyen módosítható {Lásd: 3133/2017. (VI. 08.) AB határozat [29.pont]}.

[32] A felperes 2006-2009 évi igényét az adóhatóság külön eljárásban, a perbeli időszaktól leválasztva, külön határozattal döntötte el. A közigazgatási határozatok bírói felülvizsgálatának lényege, hogy a bíróság kizárólag a határozatban szereplő tényállásra figyelemmel végezheti el annak jogszerűségi felülvizsgálatát, nem érinthet olyan kérdést, időszakot mely nem volt a határozat tárgya, amelyről a hatóság nem döntött. A felperes keresetében és a felülvizsgálatban megjelenő kérelem a közigazgatási per jogi szabályozásának és a jogerő intézményének az áttörését jelentené, a jogbiztonság elvére figyelemmel amely nem megengedett. A jogbiztonság követelményének megfelelő érdemi határozattal szembeni alapvető elvárás, hogy annak végleges hatályához (jogerejéhez) kétsége fűződjön.

[33] „A jogbiztonság megköveteli, hogy a jogerős határozat – az eldöntött kérdés személyi és tárgyi keretei között – irányadóvá váljék mind az eljárásban résztvevőkre, mind a később eljáró bíróságra, illetőleg más hatóságra. Ha a jogerő beálltához előírt feltételek teljesültek, akkor annak hatálya a határozat tartalmi helyességétől függetlenül beáll” {9/1992. (I. 30.) AB határozat}.

[34] Nem alapozza meg a felperes felülvizsgálati kérelmének teljesítését az általa hivatkozott kúriai döntések sem, hiszen a Kúria is megállapította, hogy a kérelem egyes elemeinek elkülönítése önmagában nem jogszabálysértő (Kfv. V. 35.159/2021/6. ítélet [41pont]). Egyetért azzal az alperesi érveléssel, hogy a felperes tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült, hiszen a másik időszak kapcsán lefolytatott eljárásban a felperes részére teljes mértékben biztosított volt a jogorvoslati jog.

[35] A jelen jogvita eldöntésekor érdektelen a felperes által hivatkozott Kúria Kfv.V. 35.577/2021/8. számú ítéletének a kamat hivatalbóli megállapításra vonatkozó érvelése, hiszen a felperes egy már jogerőre emelkedett, bírói úton már nem vitatható időszak tekintetében terjesztette elő felülvizsgálati kérelmét, amelyre a fentebb kifejtettek okán jogszerű lehetősége nem volt. A kereset elbírálásának esetén sem hathatott ki olyan időszakra mely nem képezte a felülvizsgálattal támadott határozat tárgyát, ezért téves az a felperesi következtetés, hogy a keresetet alaposnak tekintő elsőfokú bírósági döntés kihatott a jelen perben már nem vitatható időszakra.

[36] Az elsőfokú bíróság jogszerűen járt el, mikor kizárólag a kereset tárgyát képező határozat jogszerűségi felülvizsgálatát végezte el és mindezt nem befolyásolja a 2006-2009 időszakot érintő megjegyzése sem.

[37] A fentiek szerint az elsőfokú jogerős ítélet jogszabályt nem sértett, erre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[38] Közigazgatási perben csak a felülvizsgálattal támadott konkrét határozat jogszerűsége vizsgálható, más közigazgatási eljárás, döntés jogszerűsége akkor sem képezi az adott per tárgyát, ha az egyes, adóhatóság által vizsgált időszakok összefüggenek egymással

és ugyanazon jogalaptól származnak. A bíróság vizsgálódása nem terjedhet ki olyan időszakra, melyről az alperes határozata nem döntött.

Záró rész

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.

[40] A peresztes felperes régi Pp. 78. § (1) bekezdésére figyelemmel köteles az alperes részére a felülvizsgálati eljárásban felmerült és a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése alapján megállapított költségét megfizetni.

[41] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a felperesnek kell megfizetnie, ennek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése határozza meg.

[42] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. november 17.

Dr. Darák Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Demjén Péter s.k.

előadó bíró

Dr. Márton Gizella s.k.

bíró

Dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

Dr. Kalas Tibor s.k.

bíró